

Magische kardinaalsmuts

Glimlachend kijk ik naar de scrabbeldoos die op tafel staat. Ik pak de doos en zet deze op de trap. Later, als ik naar boven ga, neem ik de doos mee om hem in de kast met spellen te leggen. Gisterenavond was weer een ouderwets, gezellige familie-scrabbelavond; gezonde strijd en mooie woorden zijn neergelegd.

Wrijvend over mijn hoofd kijk ik naar de blauwe lucht met witte wolkenpakketten. Of ik naar een schilderij kijk. Vandaag is het opnieuw een zonnige dag. Het ziet er vriendelijk uit. Alleen, mijn hoofd is niet blij met dit drukkende weer. Net zoals vorige week heb ik fikse hoofdpijn. Vandaag wordt het daarom een dag, met rust en geen tuinactiviteiten. Jammer, want er is genoeg te doen in de (moes)tuin. De klussen moet ik noodgedwongen doorschuiven naar een later tijdstip in deze week.

Rustig loop ik naar buiten, kijken hoe de (moes)tuin erbij staat. De regen- en onweersbuien van de afgelopen dagen waren welkom, alleen niet voldoende. De grond is kurkdroog, er is nog steeds een neerslagtekort. Op mijn gemak loop ik naar het eind van de tuin. Achterin, achter het kreupelbosje, staan een zestal zakken met bladeren. Regelmatig check ik de inhoud van de zakken. Voelen en ruiken om te peilen hoe de omzetting, naar bladaarde, verloopt. Bukkend onder de hazelaartakken loop ik langs de kardinaalsmutsen (*Euonymus*), richting de zakken. Ik voel een soort spinrag in mijn haren. Achteloos wrijf ik met mijn hand door mijn haar. Een draad met rupsen hangt aan mijn hand. De drie kardinaalsmutsen, die daar staan, zijn helemaal ingepakt met wit/grijs gekleurde bollen spinrag. De kaalgevreten heesters omgeven met spinselnetwerken heeft iets magisch. Of er geesten in het bosje staan. In het netwerk van fijne draden kronkelen kleine grijsachtige rupsen met zwarte stippen. In de hoeken van het spinsel liggen zwarte bolletjes, dat de uitwerpselen van de rupsen zijn. De rupsen hebben zich tegoed gedaan aan de verse blaadjes, drie kale heesters zijn overgebleven. Het ziet er triest uit, maar het is geen ramp. Na het uitvliegen van de kleine, witte motvlindertjes met zwarte stippen maakt de kardinaalsmuts nieuw blad.

Als ik terugloop naar huis vallen de eerste regendruppels. Binnen klem ik de doos scrabble onder mijn arm en loop de trap op. Ik leg het spel in de spellenkast en zeg zachtjes: 'kardinaalsmutsstippelmot, een geweldig scrabblewoord, dat moet ik onthouden. Buiten hoor ik het flink plenzen.

Gertrude